

Hvorfor regler om PRA?

Der er nu meget fokus på vore kattes helbred i FIFE regi og dermed også i Felis Danica/DSO. Vi vil dermed vise, at racekatte er katte opdrættet under de bedste vilkår og med høje krav til kattenes helbred.

De fleste af os tester allerede for PRA, så det er nærliggende at starte med det, men det stopper ikke her. DSOs medlemmer vil i fremtiden se på handlingsplaner/vejledninger for problemer med dårlige tænder og tandkød (som er generelt for alle racer), nyreproblemer og leverproblemer (amylodosis), fødselsproblemer, ganespalter, navlebrok, parasitter og infektioner.

Det er vigtigt for os, at eventuelle anvisninger og regler kommer fra os selv, og at vi selv er forgangsmænd/kvinder for at optimere helbredet på vores egne katte.

Selv om vi har talt PRA i mange år, er det desværre ikke alle opdrættere, der tester for sygdommen. Da det kom frem, at vores racer havde et problem med PRA, var der mange, undertegnede inklusive, der aldrig havde hørt om PRA hos siam/orientalere. Vi spekulerede på, om problemet var så stort hos os, og om kattene måske ikke blev helt blinde eller om problemet først viste sig senere hos vores katte. Jeg kan, uden at bryde min tavshedspligt, afsløre, at nu har jeg hørt om dem, rigtig mange

Lancarrow's hofjægermester har knivskarpt syn

endda, og de bliver helt blinde i 3-5 års alderen. Jeg har hørt mange fortællinger om blinde katte, der levede et godt og langt liv, men det kan jeg desværre ikke sige om de katte, jeg har hørt om i forbindelse med PRA. Langt de fleste er blevet aflivet tidligt efterladende ulykkelige ejere og opdrættere.

Så glem alt om at PRA ikke er et alvorligt problem hos vores racer! UC Davis har angivet, at 33% af vores katte bærer anlæg for sygdommen. Blev der slet ikke taget højde for dette arveanlæg i vores avlsprogrammer, ville 2,5% af vore killinger statistisk set have udsigt til et meget kort liv på grund af PRA. Det er aldeles uacceptabelt, når det er så let at teste for, og vi bør ikke sidde på vores hænder længere.

Vi har længe opfordret alle vore opdrættere til at teste for sygdommen, og antaget at det selvfølgelig ville være alles ønske at teste og oplyse om PRA, så vi kunne undgå problemet. Som genetikkskonsulent møder jeg rigtig mange nye katteejere, og dermed også nye katteopdrættere, og jeg har desværre også mødt en hel del, der aldrig har hørt om PRA, heller ikke i forbindelse med køb af deres første avlskat.

Det er derfor nærliggende at ophøje vores anbefalinger til en regel, der kræver at alle vores avlsdyr er testede for PRA og at det herefter ikke er tilladt at lave parringer, der kan give syge killinger. Der var til min glæde ingen diskussion på DSOs generalforsamling om dette. Debatten drejede sig udelukkende om formulering af et sådant forslag og om hvilke andre ting, vi bør være opmærksomme på.

Ved at gøre det til en regel i Felis Danica (og forhåbentlig senere i FIFE) vil alle vores opdrættere blive gjort opmærksomme på problemet og tage højde for det. DSO vil også gå forrest og sende et signal til resten af verden om, at vi tager helbredet hos vores katte meget alvorligt.

Og lad nu stadig være med at sortere en kat fra, udelukkende fordi den bærer PRA. Det ville selvfølgelig være bedst, om vi aldrig skulle bruge penge på at teste vores katte for denne sygdom, men valg af avlskatte bør

fokuserer på hele billedet. En PRA bærer kan jo være den i kullet med det stærkeste immunforsvar, den bedste nyrefunktion, bedste tandkød og den bedste med hensyn til andre problemer, som vi ikke kan teste for. Hvis vi i Danmark sorterer alle PRA-bærere fra, så kan vi risikere at have alt for lidt materiale at avle med, og løbe ind i langt værre problemer. Derudover begrænser vi vores muligheder for at hente nyt avlsmateriale ind fra udlandet, og dermed holde vores genpulje så bred og sund som muligt.

I vil snart få et forslag ud til afstemning. Sørg for at støtte op om forslaget, og vis at DSOs medlemmer tager ansvar og går i spidsen for et sundt og stærkt opdræt af vore racer.

Charly Riis
www.lancarrow.dk

